

obytných býti vzdáleny. Od místností, v nichž se pracuje, musí místnost pro parní kotle (nutné spojovací otvory vyjímaje) plnou zdí alespoň 60 cm. silnou odděleny býti, smí býti jen lehce kryty a jest naprosto zakázáno je překlenouti aneb nad nimi stavěti. Stavební řády rozeznávají: 1. velký kotel, 2. malý kotel a 3. kotlík.

Ad 1. Ku postavení velkých kotlů jest zapotřebí svolení stavebního úřadu. Ve příčině postavení malých parních kotlů, jichž se jednotlivě užívá, povolují se některá ulehčení.

Ad 2. Malé kotle, t. j. takové, jejichž průměr 1.2 m nepřesahuje a jež, naplní-li se až po známku označující zákonnou výšku vody, neobsahují více než 1.0 m³ vody a jichž parní tlak 6 atmosfer nepřesahuje, smí v obydlených domech a samy o sobě v dílnách postaveny býti, pakli bezprostředně nad nimi se nalézající místnosti obydleny nejsou, přesahuje-li komín, který též obyčejným komínem býti může, alespoň výšku, kterou má hřeben střechy bezprostředně sousedících domů a zůstane-li kotel nejméně 3 metry od každé sousední hranice vzdálen. Ku postavení malých kotlů jest potřebí povolení stavebního úřadu.

Ad 3. Ve příčině zařizování kotlíků t. j. takových kotlů, jež nemají v průměru více než 0.8 m, jež naplněny vodou po zákonnou známku neobsahují více než 0.5 m³, a jichž tlak 4 atmosféry nepřevyšuje, platí předpisy pro zařizování ohnišť. Ku postavení jich netřeba zvláštního povolení stavebního úřadu. Většina stavebních řádů obsahuje ustanovení, že umístění parního kotle pod bytem neb dílnou bezvýmínečně zakázáno jest (viz stavební řády pro Vídeň, Prahu, Krakov, Dolní Rakousy, Krajinu, Moravu, Solnohrady, Slezsko).

VII. Pojištění proti úrazu.

Všechny živnostenské neb hospodářské a lesní podniky, při kterých se parních kotlů neb takových hnacích strojů užívá, které silou živelní (větre, vodou, parou, svítiplyne, elektřinou atd.) nebo zvířaty v pohyb se uvádí, jsou pojištění proti úrazu podrobeny (§ 1 č. 2 a § 11 zák. ze dne 28. prosince 1887 č. 1 ř. z. z r. 1888).

Koupání ve veřejných vodách.

I. Bezpečnostní a zdravotní pravidla.

Dle zákonů vodních jest koupání ve veřejných vodách každému dovoleno, pokud se tím cizí právo neruší, aniž komu škoda působí a pokud šetří se při tom policejních předpisů, které stanoví, na kterých místech veřejných vod jest dovoleno koupati se a které obsahují též další opatření ohledně osobní bezpečnosti a veřejné mravnosti. Poněvadž vodní zákony koupání ve veřejných vodách jen potud připouštějí, pokud to místní policejní ohledy nezakazují, jsou obecní úřady oprávněny, aby se zabránilo zdravotním přehmatům na určitých místech ve veřejných vodách koupání zapověditi; proti takovému zákazu připouští se odvolání k úřadům samosprávným (výnos min. vnitra ze dne 3. února 1881 č. 11.990 časop. »Zeitschr. für Verw.« 1881 str. 46).

Vydávání zdravotně policejních předpisů ohledně veřejných plaváren přísluší dle § 3. zákona ze dne 30. dubna 1870 č. 88 ř. z. obcím v samostatném oboru působnosti resp. tam, kde je zeměpanský úřad policejní, tomuto.

1. Koupání v uzavřených místnostech: Příslušný úřad má vydati řád koupací, který tyto podmínky obsahovati musí: Každý, kdo se

chce koupati, vpustí se dle času svého příchodu do koupele. Koupací vana po použití koupele má se úplně vyprázdniti a kartáčem vyčistiti. Koupání osob různého pohlaví pospolu se zapovídá. Přestoupí-li se tento řád, trestá se majitel lázní pokutou od 10 do 50 zl. Aby v případech náhlých pomoc poskytnuta býti mohla, má stále se chovati v zásobě ocet, hoffmannské kapky a lih parožný, a musí v každé koupací místnosti býti zvonek. Ceny koupelí jest veřejně v lázních vyvěsiti. Každoročně jest lázně úřadem a zdravotním orgánem prohlédnouti a přesvědčiti se, zda se zachovávají tyto předpisy. Nepořádný a neposlušný majitel lázní budiž potrestán. Řád koupací musí stále v lázních a v každé koupelně býti vyvěsen (dvor. dekr. ze dne 19. září 1822 č. 22.466., nař. vlády ze dne 12. října 1822 č. 48.077).

2. Koupání ve veřejných potocích a řekách. Všeobecně platí pro veřejné koupání tyto předpisy: Místo pro koupání resp. pro plování musí po předcházejících komisionálních ohledáních úřady za způsobilé ku koupání se uznati; v hlubokých vodách a na hlubokých místech mohou se ku koupání připustiti toliko osoby, které umějí plovati; každý koupající má se opatřiti vhodným koupacím oblekem. Oddělení pohlaví má se státi buď dle místa nebo dle času. Děti smí se koupati toliko v průvodu dospělých a toliko na mělkých místech. Ve větších obcích stávají lidové lázně, které obcí jsou zřízeny a jako ústav obecní se spravují; do nich opustí se bezplatně, nebo za malý poplatek každý, kdo nemá nějakou nemoc odpor vzbuzující, nebo nějakou podobnou chybu. Tyto lidové lázně, které pravidelně z jednoho velikého koupadla sestávají, jest podrobiti ještě přísnější dohlídce, zvláště v té příčině, aby udržen byl veřejný pokoj a pořádek.

II. Ustanovení trestní.

Kdo koupe se ve veřejných vodách mimo místa úřadem vykázaná anebo proti zákazu úřadem vydanému, dopouští se přestupku proti bezpečnosti života, který se trestá vězením od 3 dnů do 1 měsíce (§ 338 tr. z.; § 603 voj. tr. z.).

Osnova nového trestního zákona přijala totéž ustanovení (§ 480). Delikt tento trestá se jako přestupek proti veřejné mravopoctnosti, jedná-li kdo proti předpisům vydaným v zájmu veřejné mravopoctnosti (§ 466 osnovy), jakož i koupe-li se kdo bez řádného oděvu veřejně způsobem pohoršení vzbuzujícím. (Trest vězení až do 1 týdnu nebo na penězích až do 40 zl.) (§ 467 osnovy).

Koupě na úvěr.

I. Pojem.

§ 1063 o. o. z. ustanovuje: »Odevzdá-li prodavač kupci věc, aniž by cenu trhovou od toho obdržel, jest věc na úvěr prodána a vlastnictví této přechází ihned na kupce«. Charakteristickým znakem tu jest tudíž odevzdání předmětu smlouvy trhově bez současného obdržení ceny trhově, jejíž zaplacení pozdější době vyhrazeno jest. Má-li to býti koupě na úvěr, dlužno, by strany tomu chtěly, by odevzdání předmětu a zaplacení ceny trhově současně se nestalo. Vůle k tomu se nesoucí musí buď výslovně neb činy konkludentními na jevo dána býti. Při obchodech dlužno obzvláště zaslání zboží za mlčky učiněné prohlášení vůle uzavřítí smlouvu trhovou na úvěr v těch případech pokládati, kde koupě na úvěr jest obchodním zvykem. Někteří spisovatelé považují za koupi na úvěr i ten případ, když odevzdání předmětu tržního a zaplacení tržní ceny beze